

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaque omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Contio Tertia De admirabili transsubstantiatione. Mirabile Tertium.
Memoriam fecit Mirabilium suorum, &c. Ps. 110.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

pascere ac symbolis. Id quod per-
tendunt Figuristæ, & Symbolistæ.

3. *Fides nil addit rei credite.* Tertia. Dicunt: Fide hic subsistit Christi Corpus. At fides non dat rei existentiam; sed existentem supponit, & credit. Vti fides nō facit, Dominum resurrexisse, sed credit factum. Quare inibi non potest fide apprehendi, ubi nec per se est, nec per fidem. Ergo falsa est fides eadē, quæ credit esse, quod non subsistit. Estque figmentum atheum, quod Deum negat adesse in Sacramento hoc.

4. *Non fides unio nec Communio.* Quarta Ratio. In Synaxi fit hominis cū Deo unio; unde dicitur Communio. At si fide sola inibi apprehendi fingatur, nil fieret aliud, quam quod in baptismo; spiritalis coniunctio scilicet. Atqui coniunctio in carne fieri debet. Nam Eph. 5. Erūt duo in carne vna: Ego autem dico in Christo, & Ecclesia. Hæc vero nusquam in carne cum Iesu vnitur, nisi per Eucharistiam: Ergo in hac vera esse debet Caro IESV: non imago solum imaginata in fide

1. *Ratio ce-
dit: succe-
det oratio,
postulans
fidem.*

III. Sed quid ratione pugnem lon-
gius? Hic ratio succumbit, sensus non
capit, oratio non exprimit. Quid ergo?
Sola fides sufficit. Hæc animosa capit. At ora,
Isa. 38. Domine vim patior, rationibus op-
pugnatus in re, quæ supra rationem, re-
sponde pro me. Nam natura fatiscit, nescit.
Tu adauge nobis fidem, Sine hac, in re hac,
causa cadam necesse est. Sed Fide stamus,
vt Christiani: Rationem non spernimus,
vt homines. Væ, quos & fides deficit &
ratio, in suo sensu abundantes?

2. *Canean-
zur Syrenes
heretica.*

2. Vlysses præter Syrenum scopulos
nauigans, metuens illicia cantuum, man-
dat se malo alligari: neu pellectus se præ-
cipiret; aut omissa gubernatione nauis
feratur in rupes. Tu te orationis ac fidei
malo adstringito, mundi mare nauigans,
inter cantus hæreticos, neu fascinatus,
naufragium facias integritatis in Fide.

3. Imitare quoque Iob in arcana a-
scendentem animo; sed ita dicentem: ca-
39. Manum posui super os meum; ne quid ex-
tra rem loquerer.

3. *Cane lo-
qui silenda
& credula.*

Vas carens operculo, immundum e-
rat Deo. Lenit. 19. Sic os patulum ad ebla-
teranda Diuina, quæ mens nec capit, nec
sapit. 2. Os opprime; oculos aduerte: vta-
pud Isaiam, cap. 6. Seraphini ad Propitia-
torium: Sed oculos huius ad moue.

Et sic Agni Paschalis, Exod. 12. Caput
cum pedibus vorabit, id est, Diuinitatem
cum Humanitate Christi sumetis. Caput
enim Christi Deus. 1. Cor. 9. Daniel. cap. 14.
non curiose in cibos, ad lacum leonum
allatos, inquisiuit; tamen vnde ferrentur
sciscitatus est. Ita tu, &c.

3. *Sile. Credi-
Cole.*

Et manda-
cabitis di-
gna.

CONTIO TERTIA

De admirabili transsubstan-
tiatione.

MIRABILE TERTIVM.

Memoriam fecit Mirabilium
suorum, &c.
PL. II.

MAGNUM! Exod. 4. & 7. Virgam con-
uertere in serpentem, in sanguinem
flumina, ad vnum barbarum seu mitigā-
dum, seu perterrēdum. At maius: ab or-
bis Assertore, vi propria Verbi, panem ac
vinum conuertere in Corpus & Sanguinem
Iplius. Quis credidit auditui nostro? Et est mi-
rabile in oculis vestris; quin & angelorum.
Factum admirari licet, ac venerari: effari
minime sine Numine.

Ergo cum Deo nos

- I. De Miranda Fide Eucharistica.
- II. De peroso hæreticis vocabulo Transsub-
stantiatio.
- III. Obiectiones hæreticorum contra idem.
- IV. Credita docetur Transsubstantiatio.
- V. Rationes pro eadem.

PARS

PARS I.

De admiranda Fide Eucharistica.

1. **H**EB. 11. *Fides est sperandarum substantiarum, argumentum non apparentium.* Indicat vox hic, *inſignis* fidem esse basim ac fundamentum. Quare, vt, Iud. 16. Samſone columnas atrii collidente ſubtractas, ruina domus & oppreſſio omnium eſt conſecuta: ita & Eccleſia rueret, fide ſublata per Satanam. Subſtat igitur Fides cunctis rebus ſpiritualibus ipſi vni ſuperſtructis, quas accepimus de Deo: Sacramenta, myſteria ſunt, fideſque o quantorum montium baſis! 5. Qua quaſſa, quati & illos neceſſe ſit. Namque potens eſt montes etiam transferre Satanas. Quin & abſtulitiam Nouatoribus montes ſacramentorum pleroſque, baſimque montium fidem euulſit. Inſelices!

Fides est
basis una
universum
spiritualium.
eternum.

Es caligant Sole per Passionem obtenebrato, *Matth. 27.* tenebris squalabant omnia: indiget *th.* cetera. cio; Dei Filium occidisse. Fide animæ extincta; cælestium nil cernitur: cymmerie vndique tenebræ. Signum; pulsus abesse Deum, nec ibi viuere. Iam, *Matth. 6.* Si Lumen, quod in te est, tenebræ sunt; ipsæ tenebræ quantæ erunt Tenebrionum?

*Quod sit-
det Satan.* Antiochus, i. Mach. i. intrauit in Sancti-
ficationem cum superbia, & accepit altare au-
reum, & candelabrum luminis. Hæc est pri-
ma cura Satanz, Deum ac fidem tollere
animæ. Proinde, Psal. 142. Collocauit me in
uasuris, sicut mortuos: dicere quilibet No
uator potest.

Esque pla. Legimus Apocal. 16. *Quartus Angelus*
ga maxi- *effudit phialam suam, (ire diuinæ minister:)*
ma. *in solem; & datum est illi astu assil gere homi-*
nes, & igni: &c. Ita Satan hoc itudet: vt
phialam hæresios in animæ fidem effun-
dat, quo rabie exæstuent animi: blasphem-
mi in Deum, ac Sacramenta.

Fides Eu. mi in Deum, ac Sacramenta.
II. In primis in S. Eucharistiæ fidem.

Quæ sol quidem in se clarissimus; at intellectu per obscurus. 1. Vt de ea dicas licet, Psalm. 138. *Nox illuminatio mea est*, id est: Fides credita, non intellecta me docet. 2. Atque ita, Psalm. 18. *Nox fidei nocti ignorantie indicat scientiam*.

charistica
est clara, &
obscura.

Fides est, vt Lya, Gen. 29. 1. lippa oculis intellectus, filia Labani Dei. 2. At fecunda meritis operum. Nam Fides sine operibus mortua est. Iaco. 2. 3. Et eam natu maiorem par est enubere priorem: Tu dein formosa sequere Rachel Visio diuina. Credo: & sic in carne mea Videbo. 4. Sed sterilis illa. Recte. Nec enim in visione beata tempus merendi est. 5. Ergo prius necesse illud, Ose. 2 Sponsabo tē mihi in fide, id est, in Lya lippa fructuosa, deinde in Rachele gloriosa. Vtq; Lya lippiat; certa tamen est, nec fructu fallit.

Utque Lya
est & fru-
etno/a.

Feramus igitur nostram, circa Eucha-
ristiam, lippitudinem; cum infallibilem
fide tenemus eiusdem certitudinem.
Et hæc Fides mea requiescit in sinu
meo.

Ac infalli-
bilis.

III. Fidem sic veteres pinxerunt: Virgo *est subie-*
visebatur, aurea vinctum catena Regem *gatrix Ra-*
tenere, turbamque populorum subie- *tionis ac*
ctam pedibus: in aurem ore mordicus; *sensum*
calicem; cum hostia manu ferre. Ita Vir-
go fides incorrupta, *captivat intellectum in*
obsequium fidei: sensus proculcat: reuelat
aurem. Fides enim ex auditu est. Rom. 10.
Circaque Eucharistiam exercita præci-
pue elucescit.

Est subin-
gatrix Ra-
tionis ac
sensuum.

Hocque magis, quo scientiæ minus
accedit. Nam ait Aristot. 2. de anim. *At tanto*
per sensum eriuur scientia: at in Eucharistia *mirabilior.*
sensus accidentium aduersatur, ac negat
foris quod fides intus affirmat. Sic & de-
bet abnegare suum scientiæ ministrum
sensum, & cæca assentiri iubenti: *Crede.*
Et hoc age. Neu dubita. Fides sum quæ
iubeo. *A bavi au*

At tante
mirabilior.

Fide age: & Abrahæ certato: Rom. 4. *Minor.*

A pari an
Minore.

Qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium. Videbat sterilitatem; & credebat fecunditatem. Nullam susceperat prolem; & credebat innumeras ex se gentes orituras. Talis Sara est Eucharistia; Tu Abraham esto, Cetera mitte Deo. Crede.

Mira mirorum.

Credis in ea; quod audis de ea: Hoc est Corpus meum: non quod cernis in ea. Cernis accidentia panis; ac credis substantiam abesse panis, adesse Dei & hominis: ac illius in huius substantiam transisse: Idque Verbo, sed omnipotentiae: proficiente Ministro; sed transubstantiante Deo.

Deus dixit, & facta sunt: Sacerdos hic dicit, & Facit. Quia Ego dixi. *Dij estis*: nempe per Deum dicentes consecrando, & facientes transubstantiando. Atque horum Memoriam fecit Mirabilem suorum Ministeriorum, &c.

PARS II.

De vocabulo: Transubstantiatio: haereticis exoso.

Haereticis est 1. Exoso.

I. **V**tinam vox Transubstantiatio & Res Catholicis esset in honore pari: quo in odio est haereticis! Hi, ut ad Nomen Iesu daemones; sic ad id auditum percelluntur & efferascunt. 2. Tigris, animalium ferocissimum, & velocissimum, rubeo colore viso rabit. Elephas sanguine conspecto ferocit, inque praelia ardet. 1. Mach. 6. Sic Nouatores ad vocem Sanguine rubentem, Transubstantiationis, ringuntur, & excandescunt.

2. Execrabilis.

Hebraei, male sibi conscii, & obmurmurationibus infueti, Exod. 20. Non loquatur, aiunt, nobis Dominus: ne forte moriamur. Tales haeretici murmuratores eam fugiunt diuinam vocem: ut ipsam mortem: mortalium miserrimi.

3. Irrisui.

Tamen alii; ceu Athenienses, Act. 17. cum audissent resurrectionem mortuorum, qui-

dam irridebant: Ita isti audita Transubstantiatione, Nouam esse vociferantur; prius inauditam; ignoratam Scripturis; barbaram latinis; piis auribus inimicam. An, quia vox ea sectae ipsorum fulmen est, ac ruina? At quid secta porro?

II. Hinc scilicet haeresis, ut Antiochus, 1. Mach. 1. accepit, id est, sustulit, altare aureum, Missae Sacrificium; & candelabrum eius Fidem & vniuersa eius vna cum voce hac Transubstantiationis: & mensam propositionis diuinæ, supposita sua abominationis Satanicæ: omnia, inquam illa abstulit haeresis V. Sacramento.

Nam 1. Caluinus lib. 4. Instit. passim eam appellat incantationem, diabolicam illusionem: Quod actionem eam nec sensus, nec ratio capiat. Itane vero? At nec factam in baptismo animæ mutationem capit. Imo nec cibi in stomacho conuersionem sentit. Ergo non fit? Ergo fascinationis fuerit? Quis sensus capit ouis conuersionem in auem, sub putamine factam? Et tamen fit.

2. Vviclef alio vsustelo, apud Thom. 1. Vviclef Vvaldensem tom. 2. ca. 68. & isto. Si vera fiat Transubstantiatio; ergo Christus foret Deus ille malignus; quem Manichæi finxerunt, Bona creata annihilantem.

III. At draco es Vviclef, Apoc. 12. nequicquam annitens stellam hanc è firmamento Ecclesiae diripere. 2. Blasphemus es Rapfaces, 4. Reg. 18. Transubstantiationem appellans monstrum, magiam, chimeram. 3. Noctua es: noctas ad lucem hanc, & excutis Elymas vel parentibus oculis. Nempe Ioann. 11. Lux Eucharistica in tenebris lucet: ceu humana ignorantia, seu haereticæ obstinacæ: & tenebrae eam non comprehenderunt: intellectu suo haeretico.

Et Lux ea vocis huiusce Transubstantiatio vno flatu omnes haeticorum nebulas obiectas diffiat. Hinc odium. Audio

Eam exte-
minatam
volunt.

Blasphemi-
mant.
1. Vviclef
nationem.

Refus-
tur.

Causa odij.

Vis voca-
buli est.

Ad Transsubstantiationem, continuo statuo: ergo non est hic, quod fuit: estque virtute non naturali, sed diuina: Et nil amplius naturale; sed mere diuinum: adeoque adorandum. Hæc, similiaque vna in voce hac. Et ista hæreticis infesta omnia. 1. Sic Arianis olim vox *ὁμοῖος* Consubstantialis odium erat ac mucro: Ea que in Nic. Conc. recens seu nata, seu publicata. 2. Ita Nestorio vox *ὁμοῖος*, *Deipara*, intolerabilis videbatur; quia hæresi ipsius exitialis. Et ipsa id temporis noua erat: Neutraque in Scripturis: vtriusque hæc: *Trinitas*. Num idcirco eliminanda? Absit.

IV. Quin tessera esto Fidelium vox illa: qualis vox. *Schiboleth* fuerat Iephtheanis, *Iud.* 12. ad fusos fugatosque prælio Ephrataeos, Iordanem transmittere cupientes, dignoscendos ab Iudæis. E quibus qui respondebat *Sibboleth*; statim iugulabatur in ipso Iordanis transitu.

Itaque, *Gen.* 27. è voce agnoscebat Iacobum, etsi habitu ementitum. Vox quidem Iacob: manus autem Esau. Ita Ecclesiæ Patriarcha Papa Romanus, Senex sexcentarius supra millenarium, per vocem istam discernit fideles inter & infideles: quam ideo gens *praua & adultera* refugit, & auersatur.

In Aegypto, Exterminator primogenitorum diaboli, Israelitas ab Sanguine in superliminaribus internoscebat: Et pertransibat. Sic fideles ex hoc vocis signo rubeo Satan agnoscit credentes in idem: & fugit ab eis.

P A R S III.

Obiectiones hæreticorum.

I. DE eius antiquitate 1. Lutherus *lib. de Cap. Bab. ca.* 1. fingit eam sub annum 1224. ab Innocentio III. ac D. Thoma cōfictam fuisse. 2. Caluinus *instit. li.* 4. *cap.* 16. §. 15. tempore ait S. Bernardi fuisse ignoratam. 3. Kemnitius, tempore

Petri Lombardi de Transsubstantiatione nil adhuc certi constituisse decretum.

Sed quid interest; vetus sit, an vox noua? Cum Res sit peruetus ipsa. 1. Dixerit quis, India occidentalis annis abhinc cētum inuenta est, dictaque America; ergo ante non fuit; ergo nomen est execrandum: Iure is exhibebitur. 2. Dixerit: vox *ὁμοῖος* sub annum à Christo nato trecentefimum noua fuit: ergo & Res? Oclamabitur Blasphemia hæc est.

Sed duos hic obiiciunt Achilles: At ficulneos ego ostendam.

Primus. Panis esse non desinit; quin annihilatur: sed annihilatum, non fit transsubstantiatum: ergo panis non fit transsubstantiatum, ac proinde transsubstantiatio nulla est. Respondeo. Negando maiorem. Nam panis Esse dum desinit, hoc ipso incipit Esse Sacramenti, fitque non annihilatio, sed transsubstantiatio: id est: Panis non fit Nihil; sed Aliud. Nam panis dum suum esse amittit; aliud accipit. Sic aqua vinum facta transmutata fuit; non annihilata; licet esse aquæ desierit. Nam non desinit in nihil; Sed in aliud.

Secundus Achilles; scilicet. Sensus circa propria obiecta falli non queunt: at in Eucharistia fallerentur posita transsubstantiatione. Quare sicut S. Patres docebant contra Manichæos, Christum verum esse hominem; quod comederet, dormiret, &c. Ita dicendum; in Eucharistia verum esse panem; quod sit albus, sapidus, &c. Isto se iactat Vviclef, vt in superabili vallo: Apud Thom. Vvald. to. 2. cap. 45. Respondeo. 1. Sensus non falluntur circa obiecta per se; vt sunt accidentia. At circa obiecta per accidens falluntur. Sicut substantia videtur per accidens. 2. Deinde, Non falluntur in obiecto proprio; at in contrario, vel alieno. Vt in stellarum magnitudine: in baculo aquis semimeriso: in arboribus visis

Yyy 3 moue.

moueri dum nauigatur. 3. Non falluntur, cum medium; & organum bene disposita sunt. Alioquin trans medium viride alba videntur viridia. Quare in Sacramento sensus falluntur in obiecto accidentario, quod est substantia; non in proprio, quod sunt accidentia.

P A R S IV.

Credita docetur Transsubstantiatio.

Fidei dictum, fieri transsubstantiationem, credendum est.
I. **C**redit; docetque Ecclesia, fieri in Eucharistia conuersionem totius substantiæ in totam; sine annihilatione, corruptione, vnione Christi ad panem, &c. Sic Fides docet. Sicut viso manna populus attonitus ait, *Man hu?* Interueniensque Moyses docebat ipsum; Exod. 16. & Num. 11. *Hic est panis, quem dedit nobis Dominus ad vescendum.* Videbant, tangebant, gustabant: nec tamen, quid esset, agnoscere poterant, sine docente. Ita sensus, ad Sacram Hostiam hesitantes, informat Ecclesia. Cuius Fidei acquiescendū fidelibus: Sicut Moysi populus credebatur.

Requisita quatuor, ad transsubstantiationem.

Sed nota: Ad veram conuersionem quatuor esse necessaria. 1. Ut aliquid designat esse. 2. Ut incipiat aliud. 3. Ut inter esse desinentis vltimum, & primum incipientis esse; sit connexio sic, ut desitionis virtute fiat successio. 4. Ut ambo termini à quo, & in quem sint positiui. Atqui hæc quatuor in hac Sacramentali Conuersione conueniunt. Ergo est vera conuersio; & quidem substantiæ in substantiam. *Ob primum* non est delusio: Ut virgæ Magorum in serpentes putatitios vertebantur, eratque falsa Conuersio, ceu ait: *August. 18. Ciuit. cap. 18.* Per secundum, non est corruptio, nec annihilatio. *Ob tertium*, non sunt duæ actiones; sed vna. *Ob quartum*, non est corruptio vnus, generatio alterius: ut in naturalibus conuersionibus accidit.

Atqui istam Transsubstantiationem *Græcorum* prisci *Patres Græci* variis, efficacibusque verbis signanter expresserunt. Orig. lib. 8. cont. Celsum. id est, *comeditur panes Corpus factos.* Gregorij Niss. vox est, *transformationi.* Theophylacti est vox, *transformationi.* id est, *transselementari.* &c. S. Patres Latini iisdem verbis inhæserunt; quæ idem sunt, quod *transsubstantiari.* Ethoc sex Concilia vniuersalia confirmarunt, Vercellense, Turon. Lateran. Romanum, Basile. Tridentinum.

Quare, rumpantur vtilia Codro hæretico; negent Transsubstantiationem; quod impossibile esse credant; At nos cum S. Gregorio credimus, esse factū possibile Deo; quod intellectu impossibile nobis; sed creditu facile. Neque tamen eiusdem desunt rationes.

P A R S V.

Rationes pro eadem.

I. **R**atio prima. Ni vera fieret transsubstantiatio, sed Christi in panem inuatiatio; periculum esset ab idololatria simplicibus, qui parum distinguunt: foretque eius gratia dicendum, *Sub hoc est Corpus meum.*

Secunda. Augustinus Epist. 117. cap. 6. ait 2. Apostolicas Constitutiones vetare, ne ab inieiunis communicetur. At si Corpus Domini esset sub pane manente; non posset ieiune sumi. Neque ter ieiune sacrificaretur in nocte Natalis Domini. Qui tamen mos durat inde ab annis plus mille, teste Greg. hom. 8. In Euangelia.

Tertia. Difficilius est ex nihilo creare, quam ex vno aliud facere: sed illud Deo fuit possibile verbo: ergo & hoc. Sic Hieron. tom. 2. Sermon. de Eucharistia, Chrysostomus in 26. Matth. Ambrosius libr. 4. de Sacramentis. Damasc. libr. 4. cap. idem sic confirmat: *Sitantum valuit sermo Elias, ut ignem*

ignem de caelo deponeret: non valebit Christi sermo, vt species mutet elementorum.

Quarta. Deus hoc Mirabile persuaſurus hominibus, non solum in V. T. miracula praeſiſit; vt conuerſionem virgæ in serpentem; solis stationem fixam in cœlo ad iusſum Iosue: sed & in Nouo iam miraparrarat: Vt suscitationem Lazari: saturationem quinque millium panibus quinis. Et Institutioni Eucharistiæ sic praeſatus est S. Spiritus de eo: Matth. 16. *Sciens, quia omnia dedit ei Pater in manu.* Et ipse fidei de sese professionem à Petro omnium nomine repetiit: Nimirum ne tantæ rei institutio possit vlli patere diffidentia.

Quinta. Satan, Matth. 4. incertus Diuinitatis Iesu, ex isto periculum de eo facit: Dic, vt lapides isti panes fiant. Id quod sine transsubstantiatione fieri nequibat. Dubitabat Satan: at hæretici pernegant: Hocque Satana deteriores sunt. Ideo Dominus de Iuda, cum Capharnaitis non credente realem praeſentiam, ait; Ioan. 6. *Nunquid ex vobis vnus diabolus est?* Pares in hoc Iudæ Martinistæ sunt & Calvinistæ. Vos ex patre diabolo estis, qui cum Iuda & Capharnaitis Realem Christi praeſentiam in Eucharistia abnegatis, non creditis, blasphematis.

Sexta. Argentinenses Lutherani ortæ nos inter & ipsos de Transsubstantiatione controuersie diretores Græcos delegerunt. Simul ablegarunt ad Constantinopolitanum Patriarcham, spe, fore eum secundum ipsos pronunciatum. At is reprobaui te osdem; tanto ferocius infremiscentes. Vah pudor, & furor.

PERORATIO.

VERUM, vt Ierichuntini obsessi dedere se obstinate non statuebant: (Arcam interea Israelitis festâ cum pompa circumferentibus) demum tamen Illius

reuerentiæ vel ipsi muri cessere collapsi, aditumque dedere: Ita quem obstinati cultum Eucharistiæ negant hæretici; eum nos Illi tanto magnificentius deferimus; vt ipsi quoque vici campique applaudere videantur. Quo illi impotentius aduersus Eam insaniunt gygantomachiam molientes. Sed in capita sua.

At vero tu Isaia, quid iussum tibi? ca. 6. *Sume tibi librum grandem: & scribe in eo stylo hominis: Velociter spolia detrahe; cito prædare.* Grandis liber Sacramentum est: in quo folia tria: Corporis, Animæ, Dei: inuolutum sunt Species: stylus scripturæ est Præſentia hominis Christi Dei. Scriptura ipsa est; velociter post consecrationem detrahe substantiam panis & vini; cito depradare quantitatem extensione, &c.

Et tu, ô homo, iam demum ad Cibus hunc acquiesce: Nunquid, ait Iob, 6. *rugiet onager, cum habuerit herbam; aut mugiet bos, cum ante præsepe steterit?* Nec Angelis ea obtingit; quæ hominibus, cibi felicitas.

Quo minus vel Deo, vel proximo obmurmuremus, ad instar psychicorû Hebræorum: quorum vox ista, Num. 11. *Anima nostra arida est: quis dabit nobis ad vescendum carnes?*

Quin potius lati inuicem, grati Deo concinamus: Ps. 103. *Quâ magnificata sunt operatua Domine? Omnia à te expectant, vt des illis escam in tempore. Quis similis tui; Magnus in sanctitate? Nullus: Nam implet omne animal benedictione Eucharistica.*

CONCIO QVARTA.

De admirabili epulo, quod in Eucharistia apparatur.

MIRABILE QVARTVM.

Homo quidam fecit canam magnam, & vocauit multos. Luc. 4.

Mirabile; Ioan. 6. IESVM: in monte Hermon hominum quinque millia panibus